

Psychiatria i pielęgniarstwo psychiatryczne - opis przedmiotu

Informacje ogólne	
Nazwa przedmiotu	Psychiatria i pielęgniarstwo psychiatryczne
Kod przedmiotu	12.2-WL-PielP-PSYCH
Wydział	Wydział Lekarski i Nauk o Zdrowiu
Kierunek	Pielęgniarstwo
Profil	praktyczny
Rodzaj studiów	pierwszego stopnia z tyt. licencjata pielęgniarstwa
Semestr rozpoczęcia	semestr zimowy 2018/2019

Informacje o przedmiocie	
Semestr	6
Liczba punktów ECTS do zdobycia	8
Typ przedmiotu	obowiązkowy
Język nauczania	polski
Sylabus opracował	• dr Jolanta Chmielowiec

Formy zajęć					
Forma zajęć	Liczba godzin w semestrze (stacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (stacjonarne)	Liczba godzin w semestrze (niestacjonarne)	Liczba godzin w tygodniu (niestacjonarne)	Forma zaliczenia
Wykład	15	1	-	-	Egzamin
Ćwiczenia	30	2	-	-	Zaliczenie na ocenę
Praktyka	40	2,67	-	-	Zaliczenie na ocenę
Zajęcia praktyczne	80	5,33	-	-	Zaliczenie na ocenę
Samokształcenie	30	2	-	-	Zaliczenie

Cel przedmiotu

Opanowanie przez studentów wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych z zakresu profesjonalnej opieki nad chorym psychicznie i jego rodziną.

Wymagania wstępne

Wiedza, umiejętności i kompetencje z zakresu podstaw pielęgniarstwa.

Zakres tematyczny

Wykłady:

1. Psychologiczne i społeczne uwarunkowania zdrowia psychicznego;
2. Zaburzenia psychiczne w chorobach somatycznych;
3. Podstawowe funkcje psychiczne człowieka i ich patologie;
4. .Zespoły psychopatologiczne
5. Proces leczenia w psychiatrii.;
6. Nerwice;
7. Samobójstwa i zaburzenia psychiczne (depresje)
8. Zaburzenia psychiczne dzieci i młodzieży;
9. Zagadnienia psychogeriatry;
10. Proces pielęgnowania w psychiatrii;
11. Ustawa o ochronie zdrowia psychicznego

Ćwiczenia

1. Podstawowe pojęcia z zakresu pielęgniarstwa psychiatrycznego: psychoterapia, psychoedukacja, psychoprofilaktyka;
2. Cykle życia rodzinnego – wyzwania i zagrożenia każdego etapu;
3. Poznanie chorego (błąd maski, postawy, sędziego);
4. Uzależnienie od alkoholu i innych związków psychoaktywnych mechanizmy uzależnienia;
5. Rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania pacjenta chorego na schizofrenię;
6. Rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania pacjenta chorego na nerwicę;
7. Rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania pacjenta chorego na psychozę maniakalno – depresyjną;
8. Rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania pacjenta uzależnionego od alkoholu;
9. Rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania pacjenta z depresją
10. Rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania pacjenta z fobią;
11. Zaburzenia odżywiania – anoreksja nervosa, bulimia – rola pielęgniarstwa oraz proces pielęgnowania;

12. Diagnostyka – kwestionariusze i testy do badania osobowości oraz diagnozowania zaburzeń psychicznych (np. skala kontroli emocji, audit, lista wartości osobistych, skala ekspresji gniewu itd.).

Centrum Symulacji Medycznej:

1. Udział pielęgniarki w zastosowaniu przymusu bezpośredniego.
2. Rola pielęgniarki w prawidłowym wypełnieniu dokumentacji medycznej przymusu bezpośredniego – zgodnego z obowiązującymi przepisami prawa w tym zakresie.
3. Rola pielęgniarki w obserwacji stanu pacjenta wobec, którego zastosowano przymus bezpośredni.

Zajęcia praktyczne:

1. Nawiązywanie kontaktu, zbieranie informacji o chorym, tworzenie relacji terapeutycznej, wrażliwe i aktywne słuchanie, empatia.
2. Efektywne obserwowanie stanu psychicznego pacjenta, jego zachowań, relacji z innymi chorymi, rodziną, personelem.
3. Interpersonalne komunikowanie się z pacjentem, jego rodziną, zespołem terapeutycznym.
4. Organizowanie pracy własnej w czasie dyżuru, organizowanie współpracy. Integrowanie własnych działań z celami zespołu, w którym członkiem jest chory (podopieczny i opiekujący się nim). Organizowanie opieki nad chorym zgodnie z założeniami procesu pielęgnowania.
5. Wrażliwe spostrzeganie ludzi, przyjmowanie informacji zwrotnych, odkrywanie własnych mocnych stron i sposobu korzystania z nich dla celów terapeutycznych.
6. Podejmowanie elementarnych interwencji psychoterapeutycznych w relacji z pacjentem psychotycznym, depresyjnym, maniakalnym, autystycznym, wycofującym się, przeżywającym lęk.
7. Różnicowanie relacji społecznych (międzyludzkich) i terapeutycznych. Rozpoznawanie przeżyć pacjenta i własnych w trakcie zajęć terapeutycznych.
8. Organizowanie społeczności leczniczej.
9. Kształtowanie i rozwijanie u pacjenta podstawowych umiejętności społecznych.
10. Tworzenie środowiska zapewniającego bezpieczeństwo choremu i jego otoczeniu. Przestrzeganie praw pacjenta. Udzielanie wsparcia psychicznego choremu hospitalizowanemu. Przygotowywanie leków psychotropowych dla chorych.
11. Organizowanie różnych form socjalizacji pacjenta w oddziale. Prowadzenie relaksacji.
12. Przestrzeganie procedur w przypadku agresji i gróźb. Ocena strategii postępowania. Stosowanie unieruchomienia osoby z użyciem pasów, uchwytów, prześcieradeł lub kaftana bezpieczeństwa. Prowadzenie obserwacji i dokumentacji pacjentów unieruchomionych.
13. Prowadzenie poradnictwa odnośnie trybu życia z chorobą psychiczną. Psychoedukacja rodziny oraz udzielanie jej wsparcia psychicznego.

Praktyka zawodowa:

1. Pomaganie pacjentowi w adaptacji w placówce.
2. Zakładanie i prowadzenie niezbędnej dokumentacji.
3. Zastosowanie metod gromadzenia danych o chorych.
4. Zastosowanie procedur pielęgnowania, diagnostycznych, medycznych, standardów pielęgniarskiej opieki oraz procedur sanitarnych.
5. Sporządzenie planu pielęgnacji i realizowanie opieki w różnych stanach chorobowych.
6. Różnicowanie objawów chorób, umiejętność wykorzystywania ich w procesie pielęgnowania, przygotowanie chorego do badań diagnostycznych.
7. Uczestniczenie w badaniach diagnostycznych.
8. Obserwacja i współpraca z chorym i jego rodziną.
9. Uczestniczenie w działaniach profilaktycznych i edukacyjnych wobec chorego i jego rodziny, ocena wyników podejmowanych działań.
10. Gromadzenie i analizowanie danych o kliencie/pacjencie, rozpoznawanie, realizowanie i ocenianie indywidualnej opieki z uwzględnieniem możliwości chorego do samoopieki. Dokumentowanie procesu pielęgnowania.

Metody kształcenia

Wykład, pokaz, studium przypadku, standardy, prezentacja problemu naukowego/zdrowotnego i dyskusja.

Efekty uczenia się i metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się

Opis efektu	Symbole efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
Zna swoje zasady organizacji opieki specjalistycznej (geriatrycznej, intensywnej opieki medycznej, neurologicznej, psychiatrycznej, pediatricznej, internistycznej, chirurgicznej, paliatywnej oraz systemu ratownictwa medycznego w Polsce	• D.W14	• kolokwium • test egzaminacyjny z progami punktowymi	• Wykład
Zna etiopatogenezę i objawy kliniczne podstawowych zaburzeń psychicznych;	• D.W27	• konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego	• Ćwiczenia
zna zasady obowiązujące przy zastosowaniu przymusu bezpośredniego;	• D.W28	• bieżąca kontrola na zajęciach	• Ćwiczenia
Zna możliwości stosowania psychoterapii u chorych z zaburzeniami układu nerwowego;	• D.W29	• dyskusja • obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta • projekt	• Ćwiczenia

Opis efektu	Symbol e efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
proWadzi poradnictwo w zakresie samoopieki pacjentów w różnym wieku i stanie zdrowia, dotyczące wad rozwojowych, chorób i uzależnień	• D.U3	- bieżąca kontrola na zajęciach - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - raporty indywidualne	- Zajęcia praktyczne - Praktyka
MotyWuje chorego i jego opiekunów do wejścia do grup wsparcia społecznego;	• D.U4	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - raporty indywidualne	- Zajęcia praktyczne - Praktyka
proWadzi rozmowę terapeutyczną;	• D.U22	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - raporty indywidualne	- Zajęcia praktyczne - Praktyka
przekazuje informacje o stanie zdrowia chorego członkom zespołu terapeutycznego;	• D.U26	- obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - raporty indywidualne	- Zajęcia praktyczne - Praktyka
przewiduje skutki postępowania pacjenta z określonymi zaburzeniami psychicznymi	• D.U31	- bieżąca kontrola na zajęciach - dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
dostosowuje interwencje pielęgniarские do rodzaju problemów pielęgnacyjnych	• D.U32	- bieżąca kontrola na zajęciach - dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
Posiada umiejętności doboru środków spożywczych specjalnego przeznaczenia żywieniowego i umiejętności umożliwiające wystawianie recept na środki spożywcze specjalnego przeznaczenia żywieniowego niezbędne do kontynuacji leczenia, w ramach realizacji zleceń lekarskich oraz potrafi udzielać informacji o ich stosowaniu	• C.U69	- bieżąca kontrola na zajęciach - kolokwium - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	- Wykład - Ćwiczenia - Zajęcia praktyczne - Praktyka
Zna rodzaje i zasady zlecania badań diagnostycznych	• D.W52	- bieżąca kontrola na zajęciach - kolokwium	- Wykład - Ćwiczenia - Zajęcia praktyczne - Praktyka
Potrafi rozpoznawać wskazania do wykonania określonych badań diagnostycznych i posiada umiejętności umożliwiające wystawianie skierowań na określone badania diagnostyczne	• D.U34	- bieżąca kontrola na zajęciach - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	- Wykład - Ćwiczenia - Zajęcia praktyczne - Praktyka
Potrafi przygotowywać zapisy form recepturowych substancji leczniczych w porozumieniu z lekarzem lub na jego zlecenie	• D.U35	- bieżąca kontrola na zajęciach - kolokwium - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	- Wykład - Ćwiczenia - Zajęcia praktyczne - Praktyka
szanuje godność i autonomię osób powierzonych opiece;	• D.K1	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta	Ćwiczenia
systematycznie wzbogaca wiedzę zawodową i kształtuje umiejętności, dążąc do profesjonalizmu	• D.K2	konwersacja – ocena aktywności i przygotowania merytorycznego. ocena ćwiczenia praktycznego	Ćwiczenia

Opis efektu	Symbolce efektów	Metody weryfikacji	Forma zajęć
przestrzega wartości, powinności i sprawności moralnych w opiece	D.K3	- dyskusja - obserwacje i ocena umiejętności praktycznych studenta - projekt	- Zajęcia praktyczne - Praktyka

Warunki zaliczenia

Wykład – egzamin przeprowadzony w formie pisemnej w formie testu składającego się z 50 pytań. Pozytywną ocenę uzyskuje student który otrzymuje 75% punktów możliwych do zdobycia. **Do egzaminu student jest dopuszczany na podstawie zaliczenia ćwiczeń.**

Ćwiczenia - warunkiem zaliczenia jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich zajęć, zaliczeniu 100% obecności i napisaniu pracy pisemnej. Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z prowadzącym zajęcia

Zajęcia praktyczne – warunkiem zaliczenia zajęć jest wykonanie zadania indywidualnego polegającego na rozpoznaniu problemów pielęgnacyjnych wybranego pacjenta przebywającego w oddziale psychiatrycznym oraz ustalenie planu postępowania pielęgniarstwa.

Praktyka zawodowa- warunkiem zaliczenia praktyki jest uzyskanie pozytywnych ocen ze wszystkich umiejętności praktycznych przewidzianych do realizacji w ramach programu praktyki w czasie pracy z pacjentem psychiatryczny, 100% obecności na zajęciach, złożenie prac zaliczeniowych. Student może odbyć praktykę po zaliczeniu na ocenę pozytywną zajęć praktycznych.

W przypadkach nieobecności, Student powinien uzupełnić braki w terminie uzgodnionym z opiekunem praktyki.

Samokształcenie -

Ocena końcowa to średnia arytmetyczna wszystkich form przewidzianych do realizacji przedmiotu. Wyniki średniej arytmetycznej ustala się zgodnie z zasadą: średnia 3,25 stanowi ocenę końcową 3,5; średnia 3,75 stanowi ocenę końcową 4,0; średnia 4,25 stanowi ocenę końcową 4,5; średnia 4,75 stanowi ocenę końcową 5,0.

Literatura podstawowa

1. Bilikiewicz, A., Strzyżewski, W. (red.): Psychiatria. Podręcznik dla studentów medycyny. PZWL, Warszawa 2005.
2. Bilikiewicz A., Landowski J., Radziwiłłowicz P.: Psychiatria. Repetytorium. PZWL, Warszawa 2003.
3. Heitzman J. (red.): Psychiatria. PZWL Warszawa 2005.
4. Namysłowska I. (red.): Psychiatria dzieci i młodzieży. PZWL, Warszawa 2005.
5. Freyberger H. J., Schneider W., Stieglitz R. D.: Kompendium psychiatrii, psychoterapii, medycyny psychosomatycznej. PZWL, Warszawa 2005.

Literatura uzupełniająca

1. Pitt, B.: Psychogeriatrya. PZWL, Warszawa 1986
2. Skrzyński W.: Podstawy psychologii klinicznej. ARW DIMA, Warszawa 2000.
3. Martin N. G.: Neuropsychologia. PZWL, Warszawa 2001.
4. ger S. P., Deutsch G.: Lewy mózg, prawy mózg z perspektywy neurobiologii poznawczej. Prószyński i S – ka, Warszawa 1998
5. Ugniewska, C.: Pielęgniarstwo psychiatryczne i neurologiczne. PZWL, Warszawa 1998.
6. Jakubik A.: Zaburzenia osobowości. PZWL, Warszawa 2003.
7. Aleksandrowicz J.: Psychoterapia. PZWL, Warszawa 2000.
8. Formański J.: Psychologia środowiskowa. PZWL, Warszawa 2004.
9. Jakubik A.: Zaburzenia osobowości. PZWL, Warszawa 2003.
10. Carr A.: Depresja i próby samobójcze młodzieży. Gdańskie Wydawnictwo Psychologiczne, Gdańsk 2004.
11. Kokoszka A.: Zaburzenia nerwicowe. Postępowanie w praktyce ogólnolekarskiej. Medycyna praktyczna, Kraków 2004.
12. Pecyna B. M.: Psychologia kliniczna, Żak, Warszawa 2001
13. Aleksandrowicz J. W.: Psychopatologia zaburzeń nerwicowych i osobowości. Wyd. Uniwersytetu Jagiellońskiego, Kraków 2002.
14. Aleksandrowicz J.: Psychoterapia. PZWL, Warszawa 2000.
15. Formański J.: Psychologia środowiskowa. PZWL, Warszawa 2004.
16. Czasopisma i podręczniki dostępne w Bibliotece Uniwersyteckiej UZ (bazy danych w układzie alfabetycznym) <http://www.bu.uz.zgora.pl/>

Uwagi

Zmodyfikowane przez dr Ewa Skorupka (ostatnia modyfikacja: 14-08-2018 20:57)

Wygenerowano automatycznie z systemu SylabUZ